

Korte og ufuldkomne Tanker,

Over

Tanke = riige Inscriptioner,

3 Anledning

Af

Den særdeles vigtige 31de Martii udi Aaret 1765.

Hvilken,

Som den er

Hans Kongelige Majestets

Sødsels = Dag,

Er og blevet

Hans Kongelige Høyheds,

Kron = Brindsens,

Confirmations = Dag;

Allerunderdanigst indsendte

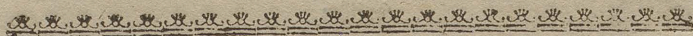
Fra Bergen.

BERGEN, trykt hos Kongel. Majest. privilegered Bogtrykker, E. Rothert.

B.N 361

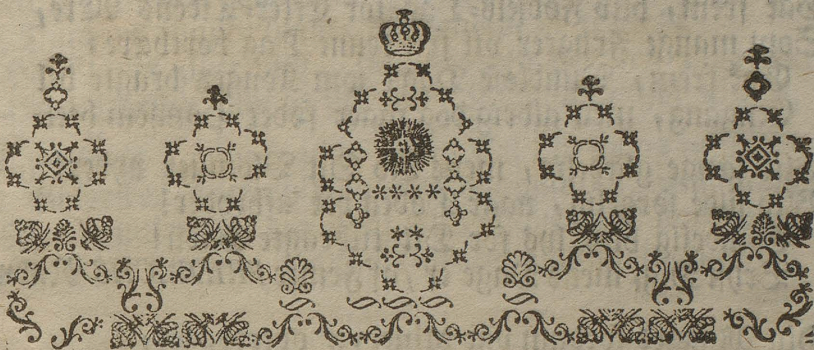
97d 023534

Hinc ubi jam Firmata Virum Te fecerit Ætas,
Spes Populi pragnans, Soboles sis chara Tonantis.

Qvò Altior, Eò Ardentior, Eò Feracior.

Som Solen stiger ey, at den jo varmer meere,
Og Træet voxer til alt rigere at bære;
Saa har vor Salvedes velsignet Fødsels Dag
Foreget med sit Tæll sin Glands og Velbehag.

Stig, Dyrebare Dag! stig end langt ned i Tiden,
Som før, vi meget godt os end forvente siden;
Beed vi ey selv, hvad Du fremdeles bringe vil,
At du skal føre godt, vi vist forsee os til.

Ryk frem, Du Store Dag! som tændte os den Stjerne,
Den vi af første Rang for langst har regnet gierne;
Vor FRIDRICH elstes, vi Ham aldrig tabe, naar
Ham end (som silde skee) ved Døden fra os gæner.

Gak frem, bliv Fødsels-Dag for Efter-Tidens Ære,
Som mange Frugter vil fra denne Dag borthæve;

Gak frem, Bøndløse Dag! som Kongen bragte vel
Eengang, men aldrig dog faaer fødet Hannem heel.

Bliv længe glædelig, mens Liv Dit Blomster nyder!

Bliv silde sørgelig, naar Døden det afbryder!

Evindelig bliv lys for Dit tilbragte Gavn!

Bryst Dig, mens Dage er', af Feinte FRIDRICHS Navn!

Din Maaned fordum var Minervæ overdraget,

Hun sig og FRIDERICHS Opfostring har paataget;

Thi skal Din Herlighed, som Olie-Træets Saft,

Mod Tørhed væbnet staae, og gaae fra Kraft til Kraft.

Jam gemino Regis redeunt Natalia mane:

Divisam Lucem cum Patre Cæsar habet.

Mangfoldigt, dog om Een, tilforne stedse vorte
Det Danske Nordens Folk, naar Mars ud Porten kierte:
Det var, som Guld skee Tak! det endnu hos os er,
MONARCHENS Fødsels-Dag til Nordens Prydelser.

Nu er den gyldne Dag med dobbelt Guld forgyldet,
Og Himlen har dens Dyb med nye Lykker fyldet;
Thi Kongens Fødsels-Dag Kron-Prindsens nu og blev,
Da Denne Naadens Aand for Siclen sagde: Lev!

Na=

Naturen Kongen gav blandt Menneſker at regnes,
Og Daabens Bænde blandt Benaadede at regnes;
Ham Lyſet givet blev, Han Norden paa den Dag,
Ham Himlen gav og fik. O! Rigdoms=dybe Sag.

Sligt aldrig gammelt blir. Dog ſkal det nu og mindes,
At Brindsens Kraftes=Dag med Samme ſammenbindes;
Med Himlen har den Dag Den Dyre Siel giort Pagt,
Og denne har paa Ham ſin Salve=Naade lagt.

Felix, qvi Tantis animum Natalibus æquas.

U
t ſtamme ned fra Stort, da førſt er ret en Lykke,
Naar man ſin Høye Byrd kand værdeligen ſnykke
Med ſlige Gaver, ſom ret Store Siele gier,
Som kun kan ſomme vel ſaa vidt opſlaget Dør.

U
t ſee ſit førſte Lys paa mærkelige Dage,
Da førſt en Ære er, naar ſamme man vil tage,
Som Drive=Fiedre til ſaa ſtore Gierninger,
Som udi diſſe man ſig foremalet ſeer.

U
kſſalig Kron=Brinds! ſom den Oldenborgſke Ære
Saa tidlig vundet har til værdig Priis at bære;
Som nu alt kiendes kan at være af den Slægt,
Der frem for andre har ſaa ſtor en Overvægt.

Lyksalig Kron-Prinds! som ey laane skal, men eye
Din Faders Fødsels-Dag, dens Centnere oppeye;
Den sidste Dag af Mars i Dig har fundet Len,
Som lover alt det, den hist bar fra Himmelen.

Lyksalig Kron-Prinds! som vil vist nok stedse mindes
Den Palme-Fest, da du til HErren skulde bindes;
Din Goel stillet blev, som Offer-Lammet frem,
Just da Du skrev Dig for hans aandelige Lem.

Lyksalig! naar Du Dig da stedse Blud fremstiller,
I kors og Bløde Dig fra HErren aldrig skiller;
Naar Du den gandske Dig vil ofre for Dit Folk,
Men meest i Bøn hos Gud vil være Landets Folk.

Lyksalig! naar i Troe Du Hiordens Speyl vil være,
Og søge allesteds den Hellighed at lære;
Du da fremstilles skal paa Lammets Valg-Dag skion,
Bortbære Palmer, som Dit Arbejds Naade-Løn.

Nam quæ feminibus jactis se sustulit Arbos,
Tarda venit, seris factura nepotibus umbram.

Forsynets valgte Dag har Prindsen Selv og Folket
Sin Trest og store Haab fortræffelig udtolket;
See Palmens egen Kraft og deres Palme-Dag,
Som Frugten høste skal af denne Palme-Dag.

Bliv

Bliv Palme-fast med Guld, Oplyste Prinds! og grønnes
Hver Tid i Herrens Frygt! Din Troeskab skal belønnes
Med Salvens Palme-kraft fra Helligdommens Haas,
Hvorfra Guds Aron bar det Dig opgangne Lys.

Bliv Palme-stiv mod Den, de Store helst vil fælde,
Slaae Kødder dybt i Den, hvortil De Sig bør hælde!
Din Siel i Liv og Død skal da ey mangle Haab,
Du fyldest skal med Trøst, og glædes ved Din Daab.

Den Slægt, som Himlen til Dit Scepter har bestemmet,
Skal see sig under Dig til beste Tryghed giemmet;
O! Salig Du, naar Du forbliver hos Din Guld!
O! salig den, thi den blir under Engle-Bud!

Nescio, qva Natale Decus dulcedine Regum
Cuncta trahit, montesqve movet populosqve
remotos.

Med dobbelt Fryde-Skrig og dobbel Kraft lad høre
Din Tak til Himmelen, O! Norge, som vil giøre
Din sildig Slægt, som Dig, lykkelig ved Det Bar,
Der, som paa eengang, Sig med Guld forbundet har.

Du vel langt borte maa med Rygtet dig fornøye,
Skiondt du ey borte er af Disse Fædres Døe.
Hør i dit Naboelav med Skyen borte der
En Over-Jordisk Sang, som af en Engle-Hær.

Gid

Gid Kongen leve, raab, frisk, salig og fornøyet,
Guds Ven og Favorit, meest derudi ophøyet,
At Han med Himmelen i Raade-Pagten staaer,
Dg confirméres til Hans sidste Leve-Aar.

Vor Konge blive ung, Kron-Prindsen blandt de Gamle,
Den Første Legems Kraft, Den Sidste Sindets samle!
Vor Kron-Prinds silde Sig paa Thronen sette ned,
Men nyde Throne da Selv i all Ewigbed!

Gid Over-Hyrdens Aand vor Kron-Prinds confirmére
Hver Dag, det skal for Ham et Siele-Bryllup være!
Ham Selv bevare og Hans os Velkomne Brud
Med evig Misfundhed Hans Pagtes-Palme-Guld.

